

Annie Winkelmolen-Rambags: Achteraf zie je, dat je uit elk gat waar je indondert, rijker te voorschijn komt (1997)

Sieth Delhaas

de Bazuin, 7 maart 1997

Annie Winkelmolen-Rambags (50) te Helden, gehuwd, drie dochters, is penningmeester van het Katholiek Vrouwengilde en werkt als onbetaald contactpersoon van de Praktische Thuishulp

“Na een levendige tijd van een gezin met opgroeiende kinderen gaat op een bepaald moment ook de laatste dochter de deur uit. Eerst geniet je ervan dat je met niemand meer rekening hoeft te houden, maar je wordt ook met jezelf geconfronteerd.

Ik bedacht dat ik misschien nog dertig jaar te gaan had en wat doe je dan met die tijd? Opnieuw gaan werken is voor mij uitgesloten. Vóór mijn huwelijk in 1969 heb ik in de verpleging gewerkt. In die tijd was het nog gebruikelijk dat je stopte met je baan.

Toen mijn eerste dochter tien maanden was, kreeg ik de ziekte van Besnier Boeck, een goedaardige vorm van de ziekte van Hodgkin. Met een hoge dosis Prednison en veel rust herstelde ik, maar met zo'n verleden kom je als verpleegkundige niet meer aan de bak. Toch heb ik iedere keer als ik een ziekenhuis binnenkom nog steeds het gevoel: hier wil ik meteen weer aan de slag.

Geestelijke zorg

Ik wil wel met iets zinvol bezig zijn. Stervensbegeleiding heeft me in de verpleging ook al erg geboeid. Met een aantal mensen heb ik een kennis verzorgd die aan kanker leed, en dat heeft me veel voldoening gegeven. Enkele maanden geleden heb ik me als vrijwilligster bij de Praktische Thuishulp aangemeld om mensen in hun terminale fase bij te staan, maar daar is hier weinig vraag naar.

Nu doe ik de intakegesprekken met de vrijwilligsters en de aanvragers. Dat is echt boeiend, want er komen tijdens die gesprekken heel wat problemen naar boven. Voor mij ligt dit werk toch meer op geestelijk dan op praktisch vlak.

Ook buiten dit werk kom ik vaak met mensen in contact die hun problemen met mij bespreken. Hoe het komt weet ik niet. Nee, pastorale begeleiding zou ik het niet durven noemen, maar het gaat wel in de richting van geestelijke zorg. Ik zou in de toekomst nog wel een cursus pastorale vorming willen volgen. Mijn geloof is veel rijker geworden door de preken

van een jonge priester die hier anderhalf jaar heeft gewerkt, en door de gesprekken die ik met hem heb gehad. Alsof het een nieuwe voedingsbodem heeft gekregen. Daardoor heb ik ook de stap naar een gespreksgroep gemaakt.

Eigenlijk vind ik het een heel fijne leeftijd. Ik zou niet terug willen naar m'n vijftiengste. Je bent nu veel zelfbewuster; je zelfvertrouwen is in de loop der jaren enorm gegroeid. Door je ervaringen en door na te denken kun je een duidelijker standpunt innemen. Daar hoeft niemand meer aan te tomen.

Geen kans het over te doen

Natuurlijk zijn er dingen in je leven die je graag anders had willen doen, maar gelukkig krijg je de kans niet om het over te doen. Als je terugkijkt op momenten waar je spijt van hebt, denk je achteraf ook dat je uit elk gat waar je indondert, rijker tevoorschijn komt. Dat geldt zeker voor die periode toen ik zo ziek was en ik in het ziekenhuis acht dagen heb liggen wachten of de uitslag 'kwaadaardig' of 'goedaardig' zou zijn. Dan gaat er zoveel door je heen. Dan leer je wat bidden is, op een heel speciale manier. Je bidt en smeekt om kracht en een goede afloop. Ik heb die week heel veel geleerd. Aan de ene kant schud je al heel jong een groot stuk van je jeugd af, aan de andere kant komt er iets bij dat voor de rest van je leven heel belangrijk is.

Toen de kinderen klein waren, werkte mijn man in Helden en dat heb ik altijd heel positief gevonden. Ik ervaar het ook als positief dat hij sinds een jaar of zeven wat meer van huis is. Dat klinkt misschien onaardig, maar zo bedoel ik het niet; het geeft mij heel veel vrijheid. De band met de kinderen wordt steeds hechter, eerlijker en waardevoller. Ik hecht veel aan openheid en eerlijkheid. Ja, ik vind dit een heel waardevolle periode.

Een minpunt van het ouder worden vind ik dat je problemen met je gezondheid krijgt. Door de fikse dosis Prednison die ik heb moeten slikken, hik ik nu tegen het probleem van de botontkalking aan. Door een lezing via het Katholiek Vrouwengilde ben ik aan de weet gekomen dat het slikken van Prednison de wervels aantast. Ik kan dat met hormonen nog een tijd stabiliseren, maar niet verbeteren.

Anderzijds verwacht ik dat er nog een boeiende tijd in mijn leven komt. Ik wil veel voor mijn medemensen betekenen, vooral op het begeleidende, christelijke vlak. Dat kost me wel energie, maar je krijgt er veel voor terug. Het is fijn om te doen.”